

ПРАЦІВНИКИ ІНСТИТУТУ, ЯКІ ЗАХИСТИЛИ ДИСЕРТАЦІЇ В 2017 РОЦІ

ДИСЕРТАЦІЇ НА ЗДОБУТТЯ НАУКОВОГО СТУПЕНЯ ДОКТОРА НАУК

Лоскутов Тимур Олександрович — професор кафедри, захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук за спеціальністю 12.00.09 — кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність.

Тема дисертації: «Предмет правового регулювання у кримінальному процесі» .

Науковий консультант — доктор юридичних наук, професор **Лобойко Леонід Миколайович**, Науково-дослідний інститут вивчення проблем злочинності імені академіка В. В. Сташиса Національної академії правових наук України, завідувач відділу дослідження проблем кримінального процесу, криміналістики та судоустрою.

Актуальність теми. Вперше в Україні комплексно розглянуто предмет правового регулювання у кримінальному процесі. Прослідковано генезу теоретичних уявлень щодо предмету правового регулювання в кримінальному процесі на дореволюційному, радянському та сучасному історичних етапах. Сформульовано поняття предмету кримінального процесуального регулювання. З'ясовано функціональне призначення предмету правового регулювання у кримінальному процесі, розглянуто його зміст, обсяг та межі.

Досліджено предмет кримінального процесуального регулювання у співвідношенні з такими категоріями правового регулювання, як об'єкт, засоби, методи, типи, механізм та режим. Розглянуто структуру предмету правового регулювання у кримінальному процесі. Виокремлено основні (головні), другорядні і факультативні (додаткові) елементи предмету кримінального процесуального регулювання. Визначено перспективи розвитку предмету правового регулювання у кримінальному процесі через його головний та інші структурні елементи.

У результаті проведеного дослідження предмету правового регулювання КПК України сформульовані пропозиції щодо внесення змін і доповнень до кримінального процесуального закону, що спрямовані на приведення змісту кримінальних процесуальних норм до вимог європейських стандартів забезпечення прав людини.

ДИСЕРТАЦІЇ НА ЗДОБУТТЯ НАУКОВОГО СТУПЕНЯ КАНДИДАТА НАУК

Пітух Юлія Юріївна — науковий співробітник відділу організації наукової роботи Донецького юридичного інституту МВС України, захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 — адміністративне право та процес; фінансове право; інформаційне право.

Тема дисертації: «Адміністративно-правові засади медичного забезпечення безпеки дорожнього руху».

Науковий керівник — доктор юридичних наук, доцент, заслужений юрист України **Ісаков Михайло Григорович**, Донецький юридичний інститут МВС України, професор кафедри спеціальних дисциплін та адміністративної діяльності.

Актуальність теми. Дорожньо-транспортний травматизм займає одне з чільних місць серед нагальних світових проблем сучасності. В останні роки соціальні та економічні наслідки дорожньо-транспортних пригод набувають все більших масштабів.

Саме через це ВООЗ вносить смертність внаслідок ДТП до десятки основних причин людської смертності. Реалії сьогодення вказують на те, що Україна у цій сфері має значні проблеми, оскільки рівень смертності на автошляхах нашої країни один із найвищих у Європі — 12 випадків на 100 тис. населення.

Підвищений рівень аварійності на дорогах України є однією з найсерйозніших соціально-економічних проблем. Кожного року в Україні відбувається понад 20 тис. дорожньо-транспортних пригод, у яких гине або отримує травми більше 30 тис. осіб, при цьому те, що за останні роки відзначається зниження основних показників аварійності, суттєво не впливає на багаторічну тенденцію. Фахівці в галузі медицини зауважують, що життя потерпілої внаслідок ДТП особи найчастіше залежить від того, наскільки правильно їй буде надана перша медична допомога в перші хвилини після автокатастрофи. Саме тому медичне забезпечення безпеки дорожнього руху є важливим аспектом безпеки дорожнього руху в цілому.

Питання безпеки дорожнього руху у різному обсязі відображені у дослідженнях, які здійснювали: С. М. Алфьоров, Д. М. Барах, О. М. Бандурка, В. О. Безсмертний, Є. А. Гетьман, С. М. Гусаров, Т. О. Гуржій, В. В. Єгупенко, М. Г. Ісаков, Ю. С. Коллер, Я. В. Матвійчук, Д. М. Медведєв, О. Л. Міленін, О. Ю. Макаренко, Ю. В. Пірожкова, А. М. Подоляка, В. О. Продаєвич, В. Й. Развадовський, О. Ю. Салманова, М. О. Свірін, М. М. Стоцька, Ю. М. Старілов, В. П. Тимошук, Ю. О. Тихомиров, Я. І. Хом'як, В. В. Цвєтков та інші вчені.

На загальнотеоретичному рівні поняття «безпека», «безпека дорожнього руху» як категорії громадської безпеки досліджували М. І. Ануфрієв, І. В. Арістова, А. В. Басов, В. М. Бесчастний, В. Л. Грохольський, В. О. Глушков, Г. В. Джагупов, В. О. Заросило, М. І. Іншин, С. О. Кузніченко, В. В. Конопльов та інші фахівці.

Адміністративно-правові засади медичного забезпечення безпеки дорожнього руху вимагають поглибленого дослідження, насамперед, у зв'язку з відсутністю якісних науково обґрунтованих теоретичних досліджень вказаної проблематики та рекомендацій прикладного характеру. На сьогодні відсутні комплексні дослідження питань вивчення адміністративно-правових засад забезпечення безпеки дорожнього руху, які б містили дієві та ефективні заходи удосконалення цієї діяльності.

Орлов Віктор Анатолійович — викладач Маріупольського центру первинної професійної підготовки «Академія поліції», захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.02 — конституційне право; муніципальне право.

Тема дисертації: «Конституційні засади формування та діяльності муніципальної міліції (поліції): порівняльно-правове дослідження».

Науковий керівник — кандидат юридичних наук, професор **Свірський Борис Михайлович**, Маріупольський державний університет, в.о. завідувача кафедри права та публічного адміністрування.

Актуальність теми. Дисертація є комплексним науковим дослідженням, спрямованим на визначення сутності, організації, форм та аспектів діяльності муніципальної міліції (поліції) в Україні. Актуальність дослідження базується на необхідності становлення та розвитку інституту муніципальної міліції (поліції), а також пошуку нових форм охорони громадського порядку на місцевому рівні.

У роботі досліджується еволюція муніципальної міліції (поліції), досвід організації та діяльності муніципальної поліції за кордоном, сучасні форми її розвитку, правове та економічне забезпечення становлення муніципальної міліції (поліції) в Україні.

Обґрунтовано науково-прикладні форми організації діяльності муніципальної міліції (поліції) на сучасному етапі розвитку держави та пропонуються варіанти забезпечення матеріально-технічної та фінансово-бюджетної основи муніципальної міліції (поліції).

У результаті дослідження вироблено конкретні пропозиції, прикладні моделі, які можуть бути використані під час забезпечення розвитку муніципальної міліції (поліції).

Федоренко Ольга Борисівна — редактор редакційно-видавничого відділення відділу організації наукової роботи Донецького юридичного інституту МВС України, захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата філологічних наук за спеціальністю 10.01.01 — українська література.

Тема дисертації: «Тип козака-характерника в художньому світі української романістики другої половини ХХ ст.»

Науковий керівник — доктор філологічних наук, професор **Козлов Анатолій Васильович**, Криворізький державний педагогічний університет, професор кафедри української та світової літератури.

Актуальність теми. Історія української романістики другої половини ХХ століття позначена сплеском уваги до соціально-політичних, духовно-естетичних та національно-культурницьких рухів доби козаччини, якими започатковувалася державотворча парадигма художніх шукань і знахідок української літератури — і давньої, і модерної.

Відповідно до мужніння й розвитку нової та новітньої української літератури тема козаччини брала на себе щораз важчий вантаж функції державоствердження, а тому була переслідувана і царатом, і репресивними ідеологічними настановами тоталітарного походження. І хоч незалежницька тематика не є предметом цього дослідження, саме вона складає підтекстовий змістовий фундамент для смислових висот творів із героями, які ведуть свій рід від козака Мамає, від кошового Сірка, від десятків героїв непереможного волелю-

бного чину. Є чимало підстав твердити, що вражаюча принадність саме цих літературних персонажів і майстерна художня переконливість утілених ними психологічних типів та характерів робить українську літературну козаччину не лише цікавою, а й потрібною для читачької громади і наступних поколінь україномовного письменства.

Важливою частиною суттєво міфологізованого світу козаччини є характерництво — унікальна здатність воїнів володіти своїми емоціями та виявляти у надзвичайних ситуаціях неабияку силу духу, досягати особливого стану невразливості до зброї, сприймати думки і настрої супротивника, копіювати поведінку тварин, перевтілюватися. Початок його більше чи менше наукового осмислення — такого, що виходить за межі етнографічної описовості, — припадає на межу XX і XXI століть, натомість художнє опрацювання — спершу фольклорне, а згодом і літературне — нараховує кілька століть.

Накопичення прикладів художніх утілень образу козака-характерника та, відповідно, їхніх рецепцій зумовлює ускладнення і його самого, і його зв'язків з художнім світом твору. Це, своєю чергою, спричинює перетворення на відповідних рівнях поезики: від тропіки до наративно-композиційних пластів — і формування нових рис авторських стилів. Багатоаспектне вивчення того, як образ-тип козака-характерника входить у художній світ роману відповідної тематики, як змінюється сам з часом і які зміни в художньому творі викликає, дає можливість зрозуміти деякі аспекти розвитку українського історичного роману другої половини XX століття.